

فوتبالیست هستم و دونده اما بدون پا

گفت و گوبا «احمد بابایی راد»، جوان ۲۴ ساله لرستانی که از نقص عضو ناحیه های دست و پا رنج می برد، مدال دوومیدانی دارد، ۵ هزار تاروپایی میزند و ...

صادق جهانی | روزنامه نگار

پرونده

شاید شما هم ویدئویی از انجام حرکات نمایشی با توپ فوتبال توسط ورزشکار نورآبادی را که از نقص عضو ناحیه های دست و پا رنج می برد، در تلویزیون یا شبکه های اجتماعی دیده باشید. «احمد بابایی راد» با پشتکار و اثبات توانایی اش، قضاوت های دیگران درباره خودش را به حاشیه راند و استقامت و باور به خویشتن را معنا کرد. او که عشق به ورزش و فوتبال در لحظه لحظه زندگی همراهش بوده، به گفته خودش یک روز به قدر اسیون فوتبال برای نمایش استعدادش مراجعه می کند اما دست رد بر سینه اش می گذارند. با این حال او ناامید نمی شود، دست روی دست نمی گذارد و به انجام حرکات نمایشی با توپ فوتبال روی می آورد. حالا همسن و سالانش که اوایل او را در فوتبال شان شرکت نمی دادند، اذعان می کنند که او منبع انگیزه و روحیه برای آن ها شده است. چند روز قبل با احمد که چندین مدال کشوری دوومیدانی را هم در کارنامه اش دارد، گپی زدم و از مسیر ورزشی که انتخاب کرده، پرسیدم.

در ورزشگاه آزادی قبل از شهرآورد و در «عصر جدید» روپایی زدم

از احمد درباره روند پیشرفت و موفقیت اش که می پرسم، می گوید: «اوایل خیلی حرفه ای نبودم، اما روز به روز تمرین هایم را بیشتر کردم تا این که دو سال پیش به تهران رفتم و در ورزشگاه آزادی قبل از بازی پرسپولیس و استقلال برای تماشاگران و هواداران پر شور دو تیم روپایی زدم و

حرکات نمایشی انجام دادم، با این که هیجان و استرس زیادی داشتم اما موفق شدم در مقابل ده ها هزار هوادار، حدود سه هزار روپایی بزنم. بعدها به برنامه صبح و نشاط تلویزیون دعوت شدم و همه این ها باعث تقویت روحیه ام شد. آخرین بار هم در فصل دوم برنامه عصر جدید شرکت و حرکات نمایشی اجرا کردم».

پدر مرحومم می گفت تو باید بهترین باشی

بابایی راد درباره واکتش خانواده و اطرافیان به ورزش کردنش هم می گوید: «اوایل اعضای خانواده به جز پدر مرحومم خیلی مخالفت می کردند. اما پدرم همیشه تشویقم می کرد و می گفت ورزشت را ادامه بده، دنبال آرزوها و اهداف برو، تو باید بهترین باشی. اما بقیه اعضای خانواده ام ناراحت می شدند و می گفتند: چه کار می کنی؟ چرا دنبال یک توپ راه می افتی؟ نمی دانستند رشته حرکات نمایشی طرفدار دارد و مسابقات جهانی اش هم برگزار می شود. روزها گذشت تا این که شاهد موفقیت هایم بودند و مرا در تلویزیون دیدند و بالاخره به من اعتماد کردند و الان پشتیبانم هستند. مردم هم اوایل تا مرا می دیدند فاصله می گرفتند و حتی سلام و علیک هم با من نمی کردند. اما از زمانی که خودم را نشان دادم، خوشبختانه رفتار خوبی دارند و حمایت هم می کنند».

پرویز پرستویی و رسول خادم کفش های مخصوصم را تهیه می کنند

بابایی راد صحبت هایش را این طور به پایان می رساند: «من فقط یک بار ناامید شدم، آن هم موقعی که دوی ۱۰۰ متر کار می کردم. همیشه می گفتم هدفم پارالمپیک است اما چون کفش مناسبی نداشتم، امیدم را از دست دادم، حالم بد شد و دوومیدانی را یک سال کنار گذاشتم. هدفم برای آینده این است که در پارالمپیک شرکت و برای کشور عزیزم مقام کسب کنم. کفش هایم که تهیه شود، تمریناتم را به صورت جدی و حرفه ای از سر می گیرم. آقایان پرویز پرستویی، رسول خادم و سجاد سالاروند لطف کردند و قرار است کفش های مخصوص دوومیدانی ام را که ۱۰۰ میلیون تومان است، برایم تهیه کنند. از آن ها تشکر و قدر دانی می کنم و ان شاء ... که بتوانم با قهرمانی هایم جواب محبت هایشان را بدهم. این را هم بگویم که مسئولان هیچ حمایتی از من نکردند».

هم اکنون ۵ هزار روپایی می زنم

او به برنامه های آینده اش اشاره می کند و می گوید: «قصدم دارم رکورد روپایی نشسته در جهان را به نام خودم و کشورم ثبت کنم. هم اکنون به صورت نشسته پنج هزار تا روپایی می زنم و جدای از این هم با نگه داشتن توپ روی سر و پیشانی، حرکات نمایشی اجرا می کنم. قبل از کرونا در یکی از باشگاه های شهرستان به نوجوانان و جوانان، فوتبال و حرکات نمایشی آموزش می دادم اما الان در پارک کها آموزش می دهم. آن ها همیشه می گویند ما از تو روحیه می گیریم».

حال هور العظیم خوب نیست

پرنده ها غذا ندارند

گفت و گوبا «رضا نیک طلب» که تصویرش در حال پاشیدن گندم در تالاب برای پرندگان پر بار دید شد و پویش دانه ریزی برای پرندگان مهاجر را راه انداخته است

الیه توانا | روزنامه نگار

به تازگی عکسی از دو جوان در فضای مجازی دست به دست شد که در حال دانه ریزی برای پرنده های مهاجر در تالاب «هور العظیم» بودند. توضیح عکس می گفت که مهمان نوازی جنوبی ها به کار پرندگان مهاجر هم آمده و دو جوان با هزینه شخصی، گندم می خردند و در تالاب هور العظیم می ریزند تا پرندگان مهاجر گرسنه نمانند. گفته می شود دانه ریزی در تالاب، یک پویش مردمی است که با هدف حفاظت از پرنده ها انجام شده است. بعد یک عده شروع کردند به تشویق این بچه ها و عده ای دیگر هم سوال ها و ابهاماتی را مطرح کردند که اهمیت و ضرورت کار را زیر سوال می برد. برای فهمیدن جزئیات بیشتر با یکی از جوان های داخل عکس، تماس گرفتم. «علی معرف» عکاس خوزستانی که عکس را در صفحه شخصی اش منتشر کرده است، «رضا نیک فلک» را به من معرفی می کند. رضا ۲۷ ساله است، «محیط زیست» خوانده و از سال گذشته به کمک دوستانش پویش «دانه ریزی برای پرندگان مهاجر» را راه انداخته است.

✪ **ماجرای آن عکس چه بود؟**

در غرب استان خوزستان، معضل صید پرنده های مهاجر را داریم. هر سال در فصل مهاجرت که از شهریور شروع می شود تا فروردین که پرنده ها برمی گردند، صیادها با روشی مخصوص آن ها را دام می اندازند. شیوه کارشان به این صورت است که زمین های ۳۰ هکتار به بالا را خاک ریزی می کنند. بعد در آن ها کانال می کشند و آب را به داخل زمین هدایت می کنند. به این ترتیب یک آبگیر یا تالاب مصنوعی درست می شود. صیادها این محیط ها را قری می کنند و اجازه نمی دهند هیچ کس به آن ها وارد شود یا تسرو صا کند. آن ها در این تالاب های مصنوعی دانه ریزی و بعد که پرنده ها جذب شدند، با تور صیدشان می کنند. این مشکل حتی در مناطق حفاظت شده ای مثل «هور العظیم» و «بامدژ» هم وجود دارد. از آن جایی که سازمان حفاظت از محیط زیست نیرو و توانایی کافی برای برخورد با این افراد ندارد، من تصمیم گرفتم به دانه ریزی، پرنده ها را در هور العظیم نگه داریم تا به دلیل تغذیه سمت دامگاه ها نروند. البته در تالاب به صورت طبیعی غذا هست ولی در دامگاه ها هم غذا وجود دارد و دو هم در ظاهر خطری پر ندره را تهدید نمی کند، به همین دلیل پرنده ها ترجیح می دهند در دامگاه بنشینند. دوسال اول به صورت آزمایشی این روش را انجام دادیم و از سال گذشته به طور وسیع شروع کرده ایم که خوشبختانه جواب داده است.

✪ **پویش دانه ریزی را یک تیم هدایت می کند؟ چطور می شود با شما همکاری کرد؟**

در خوزستان من و دو سه نفر از دوستانم با هماهنگی اداره محیط زیست این کار را انجام می دهیم. برای شروع پویش در صفحه شخصی، فراخوان زدیم و شمار و حساب اعلام کردیم. حدود ۲۳ میلیون تومان کمک مردمی جمع آوری شد. نزدیک به ۱۷ میلیون از این مبلغ را صرف خرید دانه و بقیه را برای تیمار حیات وحش هزینه کردیم. من گونه های وحشی آسیب دیده را در خانه تیمار می کنم. کارهایی مثل مراجعه به دام پزشکی و خرید دارو و غذا هزینه زیادی می برد که آن هم با کمک مردم تأمین می شود. برای پیوستن به پویش دانه ریزی، در فصل مهاجرت پرنده ها می توانید به صفحه شخصی من مراجعه کنید.

✪ **در فضای مجازی، ابهاماتی در باره کار شما پیش آمد. مثلاً بعضی ها گفتند این کار باعث آلودگی تالاب می شود و عده ای هم گفتند از کجا معلوم که برای به دام انداختن پرنده ها نباشد!**

در باره ابهام دوم باید بگویم که ما با هماهنگی اداره محیط زیست، کار را انجام می دهیم و گزارش به طور رسمی منتشر شده است. اما درباره آلودگی تالاب، هور العظیم با پساب های کشاورزی و فاضلاب شهری آب گیری می شود و بخش های وسیعی از آن خشک شده است. یعنی پرنده ها زیستگاه شان را از دست داده اند، غذای کافی ندارند و بخشی از غذایی که باقی مانده به انواع سموم آلوده است. برای یک عده سوال پیش آمده بود که مگر پرنده های تالاب، ماهی نمی خورند؟ چرا برای شان دانه می ریزیم؟ این پرنده ها جزو مرغابی سانان هستند و دانه خوار. بسته به گونه شان در آب های کم عمق می نشینند و ما هم در عمق کم برای شان دانه می ریزیم.

✪ **ما برای تالاب ها چه کاری می توانیم بکنیم؟**

اولین قدم، اطلاع رسانی است که مردم به وجود مشکلات محیط زیستی آگاه شوند. مثلاً در این مورد خاص، مشکل این است که مردم پرنده های وحشی را در بازار می خردند. باید بدانند که این کار غیر قانونی است و با خریدشان به نابودی نسل پرنده های مهاجر کمک می کنند. همچنین می توانند با تحقیق و بررسی به پویش های محیط زیستی بپیوندند. اقدام مهم دیگر این است که از سازمان متولی حیات وحش یعنی محیط زیست مطالبه گری کنید. فشار ها و گزارش های مردمی، در بهبود اوضاع تأثیر گذار است.

✪ **حال ورزش هور العظیم این روز ها چطور است؟**

هور العظیم الان در فصل کم آبی است. همان طور که گفتم بخش وسیعی از آن خشک شده و بخش های دیگر ش آب کم عمقی دارد که آلوده به انواع کود شیمیایی است. علاوه بر این، در بخش هایی از تالاب ارتباط آبی قطع شده است چون شرکت نفت در تالاب جاده های پر شماری برای استخراج نفت و دو تالاب متأسفانه از حالت طبیعی خارج شده است. به این ها آتش سوزی های عمدی در تالاب را هم اضافه کنید که دقیقاً نمی دانیم کار چه کسانی است. همین قدر می دانیم که بومی هستند و درباره دلایلش هم حدس هایی زده می شود. بعضی هایم گویند نی های هور العظیم آتش زده می شود تا نی جدید بسبزشود، این نی های جدید که کوتاه هستند، خوراک دام می شود. یک عده می گویند کار ماهی گیرهاست، آن ها محوطه را آتش می زنند تا بتوانند تور بیندازند و صید کنند. قبلاً شرکت نفت هم این کار را می کرد تا راحت تر تالاب ها را خشک کند. به هر حال هور العظیم حال خوبی ندارد.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

دوشنبه ۷ تیر ۱۴۰۰

۱۷ دی القعدہ ۱۴۴۲ • ۲۸ ژوئن ۲۰۲۱

شماره ۳۰۶۹۵

۱۹۱۵

هنر

پرونده